

smiler glad, jeg antager, han har fundet en Løsning paa Knuden, og det skulde interessere mig at høre, hvilken Løsning det er.

Som sagt, jeg er glad ved, at dette Forslag er kommet frem, fordi jeg synes, at det er om ikke andet, saa en god Lejlighed til at spørge Ministeren, om det ikke er Meningen at opfylde det Løfte, som jeg absolut mener han har givet os om, at vi, naar vi nu fik Loven om Ejendomsskatten til Staten, ogsaa indenfor en rimelig Tid skulde faa gennemført en ny Form for den kommunale Ejendomsskat.

Raffnøe: Da den nugældende Lov om Beskatning af faste Ejendomme til Staten var til Behandling i afvigte Rigsdagssamling, udtalte det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, at her rakte Regeringen og Venstre dem en lille Finger, og de skulde nok vide med Tiden at tage hele Haanden. Det Forslag, der her er fremsat, er vel en Paamindelse om, at Regeringen og Venstre skal komme med Haanden. Det er et Forslag, som vi allerede flere Gange har haft til Behandling her i Tinget, og jeg skal derfor ikke komme med ret mange Udtalelser om det. Jeg synes, at Forslaget gør et noget ufærdigt Indtryk. Der staar til at begynde med, at fra 1. Juli 1923 skal Ejendomsskyldskatterne bortfalde, og Ligningen skal ske efter Grundskyld. Men vi ved jo, at Grundskyldskatten til Staten først træder i Kraft den 1. Januar 1924. Konsekvensen i Lovforslaget er egentlig god nok, fordi man har fastholdt Vurderingen af 1920. Om denne Vurdering har jeg ofte paa mit Partis Vegne udtalt, at vi kunde slet ikke anerkende den som et retfærdigt Skattegrundlag. Den Vurdering, der bliver foretaget i Aar, tror vi imidlertid ikke kan blive væsentlig bedre, og saa længe der ikke fremskaffes et fuldt ud retfærdigt Grundlag for en Beskatning af Grunden, kan vi ikke være med til at arbejde for Indførelsen af en saadan Skat.

Lovforslaget indeholder ikke alene Grundskyld til Kommunen, men det indeholder fire forskellige Ting; det indeholder Grundskyld til Kommunen, det indeholder en Tillægsskat, ifald Grundskylden ikke overstiger Ejendomsskyldbeskatningen og Hartkornsskatten, det indeholder Værdistigningsskat, og det indeholder endelig en Bygningsafgift. Værdistigningsafgiften vil man efter Forslaget her beregne paa et fuldstændig løst Grundlag, nemlig Vurderinger. Jeg er ofte stødt paa det Udtryk i Lovforslaget, at Værdistigningen skal kon-

stateres gennem Vurderinger; men man kan overhovedet ikke konstatere en Værdistigning gennem en Vurdering, en Værdistigning kan kun konstateres gennem Salg.

Jeg skal ikke ofre ret mange flere Ord paa dette Lovforslag, men kun udtale, at det Parti, jeg repræsenterer, ikke kan gaa med til en saadan Lovgivning, saa længe vi ikke har et retfærdigt Grundlag at ligne paa.

Kayser: Jeg har nogle Gange tidligere haft Lejlighed til at udtale mig om Beskatningen i Forhold til Grundens Værdi i Stedet for i Forhold til Ejendommens Værdi, og jeg skal derfor ikke komme videre ind paa Spørgsmaalet. Det forekommer mig, at det er meget nemmere at finde Ejendommens Værdi end at finde Grundens Værdi, og at det derfor absolut maa være at foretrække at lægge Skatten efter Vurdering af Ejendommen i Stedet for efter Vurdering af Grunden. Jeg taler udelukkende om Forholdet i København; jeg har ikke nogen tilstrækkelig begrundet Mening om, om det ude paa Landet kan stille sig anderledes end i København, men jeg har et meget nøje Kendskab til en stor Del af Ejendommene i København, og jeg kan derfor sige med nogen Vægt, at det er overordentlig vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at vurdere Grunden, naar man, som man her siger, tænker sig Bygningerne borttaget. Herinde i København vil der være en hel Del Ejendomme, som, naar man tænker sig Bygningerne borte, slet ingen eller saa godt som slet ingen Værdi har, fordi Grundens Størrelse er saadan, at den ikke kan bebygges igen; den er saa lille, at det, hvis Bygningerne skulde brænde, i Virkeligheden maatte betragtes som en stor Ulykke for Ejeren, for saa vidt som der efter de gældende Byggelove ikke er nogen Mulighed for atter at bebygge Grunden. Naturligvis kan man sige: Ja, en lille Værdi kan den vel have, for en Omordning maa vel kunne tænkes, saaledes at den lægges sammen med andre Grunde, og man derigennem om ikke i Øjeblikket, saa paa et andet Tidspunkt kan faa noget ud af den. Det vil jeg ikke benægte, men jeg vil dog dertil sige, at det vil være overordentlig uheldigt, saa længe den nuværende Bebyggelse eksisterer, at skulle fastsætte en Værdi for denne Grund; og naar dette er Tilfældet ikke med enkelte, men med mange Ejendomme, og det ved mange andre Ejendomme vil være ganske overordentlig vanskeligt efter den Form de har, at vurdere, hvor meget Værdien er, naar man tager Bygningerne væk, forekom-